

Abonamentul pe un an ... Lei 1000
 În străinătate ... Lei 2000
 În America ... Lei 3000

APARE ODATĂ PE LUNĂ
 SUB ÎNGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor ȚUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRĂ:
 Timișoara I, Str. Semenicul Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Biserica lui Dumnezeu

Când vorbim despre Biserica lui Dumnezeu, sau Biserica lui Hristos, care este una și aceeași, înțelegem că este vorba de mișcarea universală, produsă de Evanghelia lui Hristos care strânge laolaltă toate sufletele ce prin auzul Ev. mântuitoare, crezând în jertfa de pe Golgotha a Domnului Isus sunt mântuite de orice păcat.

Asta însă e numai noțiunea generală; dar Biserica lui Hristos, are marea și glorioasă misiune de-a atrage în strălucitul ei cortegiu, milioane și milioane de suflete dintre toate neamurile de sub cer, și din toate treptele sociale, ale lumii.

Datorită importanței ce o are Biserica lui Hristos mai avem nevoie să știm când s'a născut sau când a luat ființă aceasta măreață unitate și glorioasă forță spirituală.

Când a luat ființă Biserica lui Hristos?

Vechiul Test. nu tratează într'un nimic chestiunea Bisericii lui Hristos. În St. Ev. nu găsim decât două texte între care cel mai însemnat este cel scris în Ev. Matei 18:17. Dar Biserica lui Hristos s'a născut în ziua de Rusalii.

După o plămădeală de trei ani, — timp în care Domnul Isus, prin exemplu, puterea și învățătura sa a format baza de întemeiere a acestei strălucite unități; la despărțirea Lui de ucenici când s'a înălțat la ceruri le-a zis: . . . să nu se depărteze de Ierusalim . . . Fapte 1:4.

În ziua de Rusalii sărbătoarea evreiască a spicelor, una din cele mai mari sărbători evreiești, când în Ierusalim erau strânși toți evrei nobotnici de pe fața pământului, Duhul lui Dumnezeu, se coborât peste cei ce-L așteptau. Limbi ca de

foc se așează pe fiecare din asistenți și ei încep să vorbească în niște limbi noi. De atunci încoace noi avem în față o Biserică a lui Hristos, al cărei Statut se poate verifica absolut după Cuvântul lui Dumnezeu începând din z'ua de Rusalii, decând Faptele apost. devin mai întâi leagănul și mai târziu corabia și carul misionar al acestei Biserici. În această zi, prin Botezul cu Duhul sfânt, Domnul Isus pecetluiește în inima învățăcelilor săi arta misionară de a câștiga suflete pentru el, și din aceia zi au început să adună sub foldurile Evangheliei depline pe toți credincioșii. Lucrul acesta a fost dovedit chiar în aceeași zi, Fapte 2:37-42.

Acolo și atunci s'a produs greul de înțeles eveniment, — Nașterea Bisericii lui Hristos. De atunci încoace Biserica lui Hristos cheamă la mântuire curată de păcate prin credință și umplere cu Duh Sfânt pe cei ce cred.

Scopul ce mă determină a da această relatare, e astfel în lumea credincioșilor pentecostali cunoscută, e pentru a lămuri unele suflete care nu înțeleg că drumul slăvitei Biserici, e înainte adică încoace spre noi și poate de nu va fi răpită în timpul nostru, va continua pregătirea și după noi. Înainte nu înapoi spre formele reci și seci ca oamenii vicleni, fățarnici și răi acopere slava lucrării Duhului Sfânt întortochind calea cea dreaptă a Bisericii, și agățându-i pe deasupra gloriosului ei vesmânt niște sdrențe născocite din mintea lor bolnavă și inima lor trufașă.

În ce privește rânduelile momentane ce sfinții apostoli le-au pus în practică sunt cele din Fapt. 2:42. *Învățătura apostolilor* ca unii ce fuseseră cu Domnul trei ani. *Iubirea trăfească* chiagul ce una pe cei ce primiseră mântuirea fiind adunați dintre toate neamurile de sub cer. *Frângerea pâinei*, care ținea vie în mintea și inima atât a apostolilor cât și a noilor frați, și rugăciunea ca forță cerească pentru formarea caracterului și a temperamentului pentru o nouă viață a celor ce primiseră pe Isus.

Cele mai de sus erau pentru creștinii dintre Iudei: dar nu după mult timp Duhul lui Dumnezeu sub formă de Botez se revarsă și peste neamuri Fapte 10:46-37, acestora li-se mai deteră încă alte norme de conducere și care sunt cele din Fapte 15:28,29. „Căci s'a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă, să nu mai punem peste voi nici o greutate decât cea ce trebuie și anume: să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de animale sugrumate și de curvie“.

Când cuvântul lui Dumnezeu zice: „s'a părut nimerit Duhului sfânt și nouă“, de unde mai năs-

cocesc falșii apostoli atâtea forme și piedici într'u mântuirea sufletului?

Frați scumpul Citiți cu evlavie cuvântul lui Dumnezeu rugați-vă cu căldură Duhului Sfânt, și El vă va arăta calea cea mai clară și fericită, făcând să dispară din mijlocul nostru pricinile de discuție și prejudecățile. Domnul Isus să binecuvinteze pe toți copiii lui Dumnezeu, care în chip sincer și desinteresat au la inimă sfânta desvoltare și buna creștere a Bisericii lui Dumnezeu.

IOAN BODODEA
Autogara C. F. R. Alba-Iulia

Marea redeșteptare din Los-Angeles, California, condusă de Evangelista Mc. Pherson

Tradus din „Mehr Licht“ de C. C.

Cu miile de oameni, aud despre Isus Christos.

„Lumina“, — imbulzială fără sfârșit, de tot felul de vehicule' aleargă toate și toți în aceeași direcție.

„Redeșteptare“.

Acest cuvânt era pe buzele fiecărui om, redeșteptare, care este trăită și confirmată de misionara evangelista A. Mc. Pherson — ea conduce această redeșteptare.

Muzica. — Un puternic răsunet al unei melodii zguduie cerul — mii de picioare urcă grăbit scările de piatră sus, la auditoriu, unde sunt salutați cu zimbet de prietenie, toți cei veniți cu un salut cordial — God bless you — Domnul să vă binecuvinteze, un spirit de prietenie și de setoasă dorință de redeșteptare, umplu întreagă atmosfera.

În sala, în vazul tuturor auditorilor, un atrăgător tablou, „Chorul îmbrăcat în alb“, stau pe platformă și cântă din — Mișcarea inimii benevole. Predicătorii stau în primul rând de scaune, evangelista A. Mc. Pherson stă pe platformă.

Toată asistența cântă plină de fericire — Ea se roagă — începe îndurată o mișcare de buze și o voce înceată, șoptită și plină de viață (rugăciune în comun) pare ca e îngerească, se termină.

Acum evangelista ia cuvântul, se face imediat o tăcere mormântală, în întreagă sala. Toți cu o încredare care abia-i lasă să mai respire, urmăresc cuvântele pline de sinceritate a unei femei îmbrăcată și ea complect în alb, care acolo sus pe galerie, vestește cu infocare Cuvântul lui Dumnezeu, asistența în mod vădit a fost atinsă de puterea Duhului Sfânt.

Mulți încep a plânge, încep a-și recunoaște în sine trecutul pătat.

Cam 30 minute predica d-na A. Mc. Pherson,

sosește timpul chemării la altar, adică ca să treacă înainte la rugăciunea specială cei noui hotărâți pentru Domnul, a fost o clipa de nedescris, sora Mc. Pherson stă în rândul prim de galerie, cu mâna dreaptă întinsă strigă: Vîno, vîno, la Isus, exact așa cum ești, în situația în care te găsești, Vîno cu greutatea păcatelor tale, Isus vine și vrea să-ți ajute a te elibera de toate, El vrea să te spele cu sângele Său mai curat de cât zăpada proaspăt căzută.

El vrea să-ți umple locuința ta cu neprihănire și pace, vîno, vîno așa cum tu ești, vîno la Isus și anume acuma, în clipa aceasta.

Aleluia, aleluia, răsună întreg corul și deodată umple întreaga sală.

La un moment dat, începe o mulțime de bărbați și femei din toate colțurile adunării să pășescă spre altar; urcând în lacrimi treptele spre galerie, ajunși acolo, cad pe genunchi, la fel se întâmpla cu mulți de prin balcoane și galerii, vin pentru a-și mărturisi dorința sinceră de a se pocăi.

Frații ajutători, la altar, ingenunchi împreună cu mulțimea venită acolo pentru ai ajuta în rugăciune. Doamne fii îndurător mie păcătosul, Doamne eu mă predau ție cu totul, îți dau inima mea, corpul meu întreg, sufletul meu, primește-mă așa cum sunt, fă-mă te rog proprietatea ta, etc. etc.

Apoi se ridică în picioare cu mâinile ridicate în sus, și cu fețele luminate de bucurie și pace, mulțumind Celui-ce ia primit prin credință, corul cânta. mărturiile și declarațiile publice încep.

Redeșteptarea era act.

Evangelista A. Mc. Pherson, venită abia de Sâmbătă seara pentru a-și începe evanghelizarea Duminică.

Afară este de regulă cald, însă prea cald, toată lumea vorbește că nici un predicător pe lume nu ar fi așteptat pe o așa arșiță tropicală până să se umple întreaga sală. Marele auditoriu era asigurat pentru adunarea de evanghelizare, era o mare clădire care putea adăposti mai multe mii de oameni, mulți spuneau; că e prea mare pentru o casă de adunare religioasă, însă acești oameni, cari crezuseră așa, nu mai cunoșteau și nici nu mai văzuseră vreodată, vreodată adunare de evanghelizare ca cea a sorei Mc. Pherson, aceasta era pentru ei cea mai mare surpriză din viața lor.

În interesanta carte „Howe Pentecost came to Los Angeles” relatează autorul P. Franc Bartleman despre felul cum s'a produs marea redeșteptare duhovnicească în Statele Unite din America de Nord. El personal era hotărât împreună cu ajutorul său Boehmer, ca la începutul anului 1905 să înceapă a stăruii în rugăciune cu toată credința pentru o nouă revărsare a Duhului Sfânt. Dumnezeu însă a pus la încercare credința lui Bartleman, conducându-l prin mari adâncimi.

Astfel el se afla în mare nevoie și îi lipsea pâinea de toate zilele, totuși el era hotărât să trăiască prin credință și toate nevoile sale să le aducă înaintea Domnului în rugăciune.

Filică-sa Estera i-a fost luată prin moarte, însă prin toate acestea necazuri l-au împins tot mai adânc la rugăciune. În scurtă vreme a început Dumnezeu să lucreze în adunare și suflete se pocăiau.

În luna aprilie a anului 1905 a venit la Los Angeles cunoscutul predicator londonez F. B. Mayer și care a relatat minunata redeșteptare ce a avut loc în Anglia din ținutul Wales în toamna anului 1904 Mii de suflete s'au pocăit în depărtata Anglie. Această veste a constituit pentru fratele nostru un imbold și mai puternic la rugăciune, și mai ales că pastorul Smale s'a reîntors dintr'o călătorie misionară din ținutul Wales Anglia, care a adus cu dânsul aceleași rapoarte. Bartleman a intrat imediat în legătură cu Evan Roberts prin corespondență, rugând cu insistență ca copiii lui Dumnezeu din Wales-Anglia să se roage pentru Los Angeles și California, ca împreună să conlucreze la această mare operă de evanghelizare a maselor. Nu peste mult timp a obținut el vești îmbucurătoare.

Într'o zi Bartleman și Boehma au avut o vedenie la o oră de stăruință în rugăciune. Ei au văzut pe Domnul Isus stând așa de aproape lângă ei, încât l-ar fi putut pipăi. Bartleman a spus: „Eu am uitat că am avut ochi și urechi. O rază de jubire dumnezeiască a pătruns în mine în forma unei flăcări de foc. Eu am pierdut orice cunoștință de spațiu și timp și eram pierdut în Duh în Dumnezeu. Atunci mi-a fost descoperită adevărata cauză a redeșteptării duhovnicești, adâncimea ei depinde de adâncimea duhului de pocăință care este în noi”.

Domnul i-a dăruit har lui Bartleman, încât a lucrat și răspândit multe tratate și scrieri, cari au contribuit foarte mult la apropiata redeșteptare, mai ales tratatul „*Ultima chemare*”.

La 9 Aprilie 1906 s'a revărsat focul Duhului Sfânt peste un mic număr de credincioși. Aici a auzit Bartleman pentru prima dată în viața sa pe o soră de culoare neagră mărind pe Domnul în limbi noi.

La 15 Aprilie 1906, într'o Duminică, Domnul i-a arătat că el trebuie să petreacă necurmat în rugăciune. La 18 Aprilie 1906 a avut loc grozavul cutremur de pământ în San-Francisco, în care și-au găsit în câteva minute 10000 de oameni moartea. „Când se împlinesc judecățile Tale, o Doamne, locuitorii lumii învață dreptate”. Isaia 26:9.

În acest timp se mută o mică adunare în strada Atuză No. 312, care mai târziu să devină cel mai vestit loc, de unde să înceapă a se răspândi Focul lui Dumnezeu peste întreaga lume. Localul acesta era o clădire mică cu parter și un etaj. Aici era conducător un frate negru Seymour. Băncile erau formate

din scânduri simple care erau așezate pe lăzi goale și erau așezate din toate patru părțile în așa fel, că toți vizitatorii se vedeau în ochi unul pe altul. Fratele Seymour obișnuia să stea cufundat în rugăciune pe două lăzi puse una peste alta. În această clădire asemănătoare unui grajd a turnat Dumnezeu Duhul să cel Sfânt asupra poporului său. Mulți au fost umpluți cu putere de sus și binecuvântați într-o măsură largă. Inșă trebuie să amintim că de îndată s'a sculat și satan pentru a împiedeca lucrul lui Dumnezeu. Creștinii credincioși s'au adunat și sunt în rugăciune pentru a respinge pe satan.

Sufletele veneau în masse la adunare. De îndată și presa a fost atentă și a început să scrie articole de defăimare asupra propovăduirii Evangheliei, însă ea a realizat un rezultat diametral opus, căci ei prin articolele publicate în ziare au făcut cunoscut indirect toate lucrările supranaturale ale lui Dumnezeu în toată lumea.

Prin cutremurul de pământ populația a fost grozav de sdruncinată. Bartleman a scris un tratat despre însemnătatea cutremurului în lumina Evangheliei, care a fost răspândit în 125000 exemplare în întreaga regiune bătută de cutremur, prin care nenumărate suflete au fost trezite din somnul păcatului la o viață nouă, sfântă, după voia lui Dumnezeu.

Lucrarea Duhului Sfânt din strada Atuză a fost așa de puternică, încât locuitorii mai multor părți de străzi erau cuprinși de o inexplicabilă putere divină, prin care erau convinși de starea lor departe de Dumnezeu și de păcatele lor și erau atrași direct fără voia lor la casa misiunii, unde se propovăduia Evanghelia unde ei cădeau sub puterea Domnului, se întorceau la Domnul Isus din toată inima și erau botezați cu Duhul Sfânt și foc.

Din strada Atuză s'a aprins focul Duhului Sfânt în toată lumea, căci experiențele de aici contau mai mult decât o învățătură. Aici se întâmpla astfel: oamenii erau aduși pe genunchi înaintea lui Dumnezeu și ei primeau botezul cu Duhul Sfânt și foc și cu aceleaș semne de însoțire la revărsare ca la Rusalii în Ierusalim. Era ceva cu totul neobișnuit, și așa de diferite și interesante toate cazurile, încât poporul venea în massă, ca să vadă, să audă și apoi și el singur să facă aceleaș experiențe.

„Eu nu voi uita niciodată“ scrie fratele J. R. Flower „cum primul om din strada Atuză din Los Angeles a venit în primăvara anului 1906 la noi în Indianapolis în adunarea „Alianței Creștine“ și a mărturisit: „Rusaliiile au venit și eu am primit această binecuvântare!“ După aceasta a vorbit câteva cuvinte în limbi noi. Toate acestea au avut așa o repercursiune de mare asupra fiecărui credincios, par'că ar fi căzut deodată o bombă și ar fi explodat. Aceasta era tocmai aceea ce aceste suflete flămânde deja de mult căutau și ei așteptau ceva mai mult decât o învățătură goală, să

primească Duhul Sfânt, așa cum au primit creștinii de Rusalii în Ierusalim. Inșă nu a durat mult și sute de suflete au primit Duhul Sfânt în Indianapolis.

În acele zile redeșteptarea avea două căi bine definite ca premergătoare; oamenii nu se temeau să se roage și nici nu se temeau să pocăiască. Eu singur am rămas 3 zile și 3 nopți în sala de adunare în rugăciune neîntrerupt, fără să mă deplasez acasă pentru a-mi lua alimente. După somn noi nu întrebam. De câte ori se întâmplă că abia la ora 2 sau 3 dimineața încetam rugăciunea și mergeam acasă. Noi nu știam ce are Dumnezeu în viitor pentru noi, însă aproape zilnic primeam din partea Lui ceva nou și minunat.“

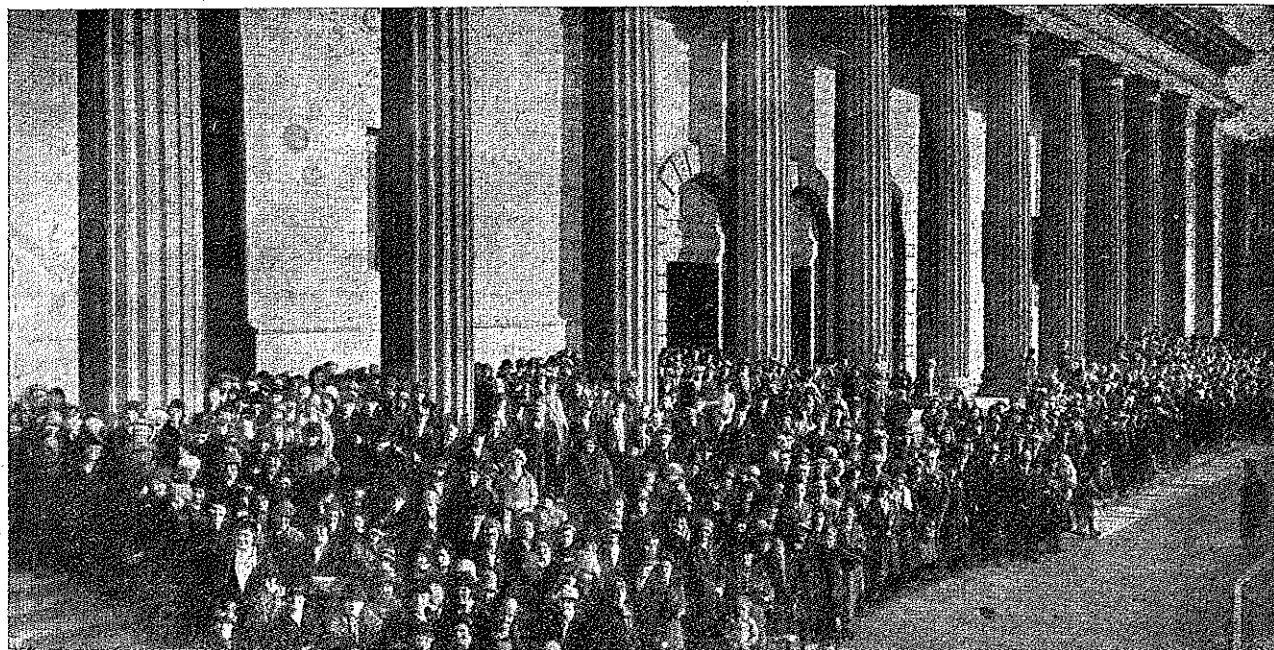
Cititorule răspunde!

- Ești născut din nou? Ev. 3, 5-7.
Te-ai pocăit? Fapt. Ap. 3, 19.
Ai primit botezul în apă? Rom. 6, 4. Colos. 2, 12.
Ești mântuit de păcate? Fapte 9,37.
Crezi în Evanghelia Domnului Isus? Marcu 1, 15.
Mărturisești cuvântul Domnului? Fapte 8, 40.
Știi ce e credința ce s'a dat odată pentru totdeauna sfinților? Iuda 3.
Ai auzit de botezul cu Duhul sfânt? Ev. Matei 3, 11
Ev. Luca 11, 13. Fapte 2, 1-5. 10, 44-45. 19, 6.
Crezi că și azi credinciosul trebuie să fie botezat cu Duhul Sfânt?
S'a schimbat planul misionar trasat de Sf. Apostoli?
Este Isus tot același? Ev. 13, 8.
Știi ce este stăruința după botezul cu Duh Sf.?
Ești botezat cu Duhul Sfânt? Fapt. 2, 1-5.
Care este semnul acestei înfăptuiri? Fapt. 10, 45.
Știi ce legătură are botezul cu Duhul Sfânt cu I Cor. 13, 1-7 și Coloseni 5, 22-23?
Știi ceva despre darurile Duhului Sf.? I Cor. 12 și 14.
Are nevoie Biserica creștină din zilele noastre de aceste daruri sau slujbă? Efes. 4, 16.
Sunt darurile Duhului Sfânt în Biserica din care faci parte?
Care este ziua de odihnă?
Dece trebuie să ne supunem autorităților Statului? Rom. 13, 1-7. I Petru 2, 13.

BOTEZURI ÎN APĂ.

În comuna Roșia-Sebeș la 15 Iulie au fost botezate în numele Domnului 12 persoane iar un suflet au fost botezat cu duh sfânt au luat parte frați din mai multe comune. Domnul să binecuvinteze lucrarea s'a în aceasta comună și pretutindenea.

Bumb Alexa

Această fotografie reprezintă adunarea uriașă unde înainte de orele de începerea evanghelistărilor, frații se adună la ușa adunării din stradă ca să-și ocupe locurile, iar poliția se vede cum ține ordine să nu se imbulzească: adică, ajută la ordine. Peste 3000 persoane au fost adunate înainte cu aproape 3 ore de deschiderea orelor de adunare. Această adunare este o filială a adunării din Londra fotografiată la intrare.

Sămănatul și seceratul

„Nu vă înșalați; Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit”. Ce samănă omul aceea va și seceră”. (Galateni 6:7.)

Fiecare creștin, trebuie să-și cunoască pe deplin și clar, misiunea sau îndatorirea ce o are față de aproapele său.

Sf. apostol Pavel, ne îndeamnă prin următoarele cuvinte: „Fraților, chiar dacă un om cade deodată în vreo greșală, voi care sunteți duhovnicești, să-l ridicăți cu duhul blândeții”. (Galat, 6:1) Între oameni există și tari dar și slabi, în tot cazul, procentul cel mai mare aparține celor tari.

Deci este de dorit, ca micul procent al celor slabi, să fie și mai mult redus, să fie chiar o excepție, căci slăbiciunile unui creștin în viața sa duhovnicească, produce perturbare în bunul mers al Bisericii și chiar al societății, deși după textul de mai sus, înțelegem că aci este vorba de greșelile involuntare - de cari este la un moment dat biruit, ne putând înfrunța ispita.

Una din îndatoririle principale cele avem din partea Domnului Isus, este de a ne purta sarcinile unii altora. Intrucât numai în felul acesta, împlinim Legea lui Christos, (v. 2.)

Cu toate că noi în Christos, suntem liberi de jugul legii vechi, și obținem neprihănirea numai prin credință, nu și prin faptele legii (Rom. 3:20) totuși, stăm sub o lege; „A lui Christos” (I. Cor.

9:21.) Căci însuși Domnul zice ucenicilor Săi „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15.) Aceasta Lege alui Christos, pretinde mult mai mult dela noi de cât cea a lui Moise, vezi (Matei 5:20, 22, 28, 32, 34, 39, 44 și 48.)

Însă numai acela poate împlini Legea lui Christos, în a cărui inimă a fost turnată dragostea lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. (Rom. 5:5.) căci în definitiv, „Dragostea este împlinirea Legii” (Rom. 13:10.) iar mai departe, zice Cuvântul lui Dumnezeu că, „Toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă - Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși - (Galat. 5:14.)

Datoria acestei mari dragoste Dumnezeiești însuși Domnul nostru Isus Christos, S-a hotărât a părăsi slava cerească și a lua asupra Lui, păcatele întregii omeniri, iar dacă aceasta dragoste domnește în copii săi, atunci nu le va fi prea greu a purta sarcinile, cu mult mai ușoare, ale fraților lor.

„Semănați potrivit cu neprihănirea și veți seceră potrivit cu îndurarea” (Osea 10:12.)

Nu există pe lume nici un om să nu semene ceva, să nu facă ceva, dar potrivit cuvântului Lui Dumnezeu de mai sus, ne îndeamnă să *semănăm potrivit cu neprihănirea*, să facem altora bine, să ajutăm din câștigul muncii noastre și pe cei săraci și lipsiți, pe cei ce nu au ce mânca și cu ce se îmbrăca, acestea sunt fapte (sămânța) care le cere neprihănirea, le cere Legea lui Christos, (Matei 25:31-46)

Sămănând aceste semințe, veți secera odată... potrivit cu îndurarea, cu mila, căci cine are milă va găsi mila, aceasta este în absolută legătură cu neprihănirea. Cei milostivi vor moșteni Impărăția cerurilor, căci mila se mândrește față de judecată. (Iacov 2:13.)

Cine sãmănă în firea lui pãmãntescã, va secera din firea pãmãntescã putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera viața vecinică, (Galat. 6:8)

Când un pãmânt este adãpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare dela Dumnezeu, dar dacã aduce spini și marãcini, este lepãdat și aproape sã fie blestemat și sfãrșește prin a i se pune foc. (Obrei 6:7,8.)

Aci avem în fața noastră douã lucruri de mare importanță:

Sãmãnța și pãmântul în care ea este semãnatã.

Și aceste îndemnuri, sunt o sãmãnță pentru inima ta creștinã, inima ta în cazul de față este pãmântul, cerceteaz-o dacã este un pãmânt bun; cautã ca ea sã dea acele roade pe care le cere Stãpãnul nostru al tuturor, dar și faptele tale, pentru aproapele tãu, va fi o sãmãnță, a cãrei rod îl va secera odatã.

Dacã sãmãnța este bunã, și sãmãnța în duhul, ea va aduce un rod bun de folos atãt stãpãnului ce-a sãmãnat-o, cât celui pentru cine este semãnatã iar dacã ea este semãnatã într'un pãmânt rãu (în firea pãmãntescã,) în loc de roade bune, vor crește numai spini și marãcini, de cari nimeni nu se poate folosi, iar la urmã pentru a putea stãrpi aceste burueni rele, e nevoie de foc. Așa vor fi rãsplãtite faptele firii pãmãntești și cari sunt: Ura, pizma, preacurvia, curvia necurãția, desfrãnarea, vrãjitoria, vrajibile, certurile zavistiile, mãniile, neînțelegirile, desbinãrile, certurile, de partide, pizmile, uciderile, bețiile, înbuibãrile, și alte lucruri asemãnãtoare cu acestea. Vã spun mai dinainte ca ceiace fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Impãrãția lui Dumnezeu. (Galat. 5:19-21).

Celor de mai sus, Dumnezeu le va zice: „Ați arat rãul, ați secerat nelegiuirea, și ați mãncat rodul minciunii (Osea 10:13). vezi și (Cap. 8:7).

Seceratul și adunarea roadelor de mai sus, se refera la învierea dreptilor, când Dumnezeu va descoperi comorile sale celor ce l iubesc și cãrorã le va arãta lucruri pe cari ochiul nu le-a vãzut, urechia nu le-a auzit, și la inima omului nu s'a suit. (I. Cor. 2:9). iar aceastã recoltã bogatã, trebuie sã rezulte din viața sfântã și plinã de dragoste. Dumnezeiascã trãitã pe pãmânt, unde a cãutat sã facã voia lui Dumnezeu, iubind pe aproapele sãu.

Cine zice cã iubeste pe Dumnezeu, dar urãș-

te pe fratele sãu, este un mincinos: cãci cine iubeste pe fratele sãu pe care-l vede, cum poate sã iubeascã pe Dumnezeu pe care nu-l vede? (I Ioan 4:20).

Noi știm cã am trecut din moarte la viață, pentru cã iubim pe frați, cine nu iubeste pe fratele sãu, rãmãne în moarte, ori cine urãște pe fratele sãu, este un ucigaș; și știți cã nici un ucigaș nu are viața veșnicã rãmãnând în el. (I. Ioan 3:14-15).

Adevãrata iubire cautã întotdeauna, satisfacția aproapelui și este mereu predispusã a-i ajuta la sarcinile lui, a-i întinde mânia frãteascã la nevoie și a-l ajuta în necazuri.

Ceace omul sãmãnã, aceea va și secera: aceasta este infãlțibila lege a naturii, dar se poartivește și-n cele duhovnicești. De multe ori omul este predispus a crede cã el e stãpãn pe sine însuși, și prin urmare poate face ce vrea cu: Dragostea lui, cu sufletul lui, cu timpul lui, cu talentul lui, cu averea lui, etc. pe cari le folosește mai mult în cele peritoare, fãrã sã se gândeascã cã ceace sãmãnã aceea va și secera, când corpul lui slãbit de diferite boli, sleit de puteri, chinuit de gânduri, vecinic nelniștit și nesatisfãcut, se va perde fãrã nãdejde.

Apoi trecând în vecinicie, ducând cu sine recolta faptelor trãite în viață, unde va aștepta judecãta zilei celei mari, pentru a nu putea justifica cu nimic faptele sale, ci pur și simplu își va lua rãsplata „Focul vecinic“.

Ferice de cei-ce fac binele pe acest pãmânt, atãt timp cât sunt încã în viață, aceia se vor bucura, aceia vor secera „Viața vecinicã“.

Vã rugãm de asemenea, fraților, sã muștrați pe cei ce trãiesc în neorãnduialã, sã îmbãrbãtați pe cei desnãdãjduiți, sã sprijiniți pe cei slabi, sã fiți rãbdãtori cu toți. (I. Tes. 5:14).

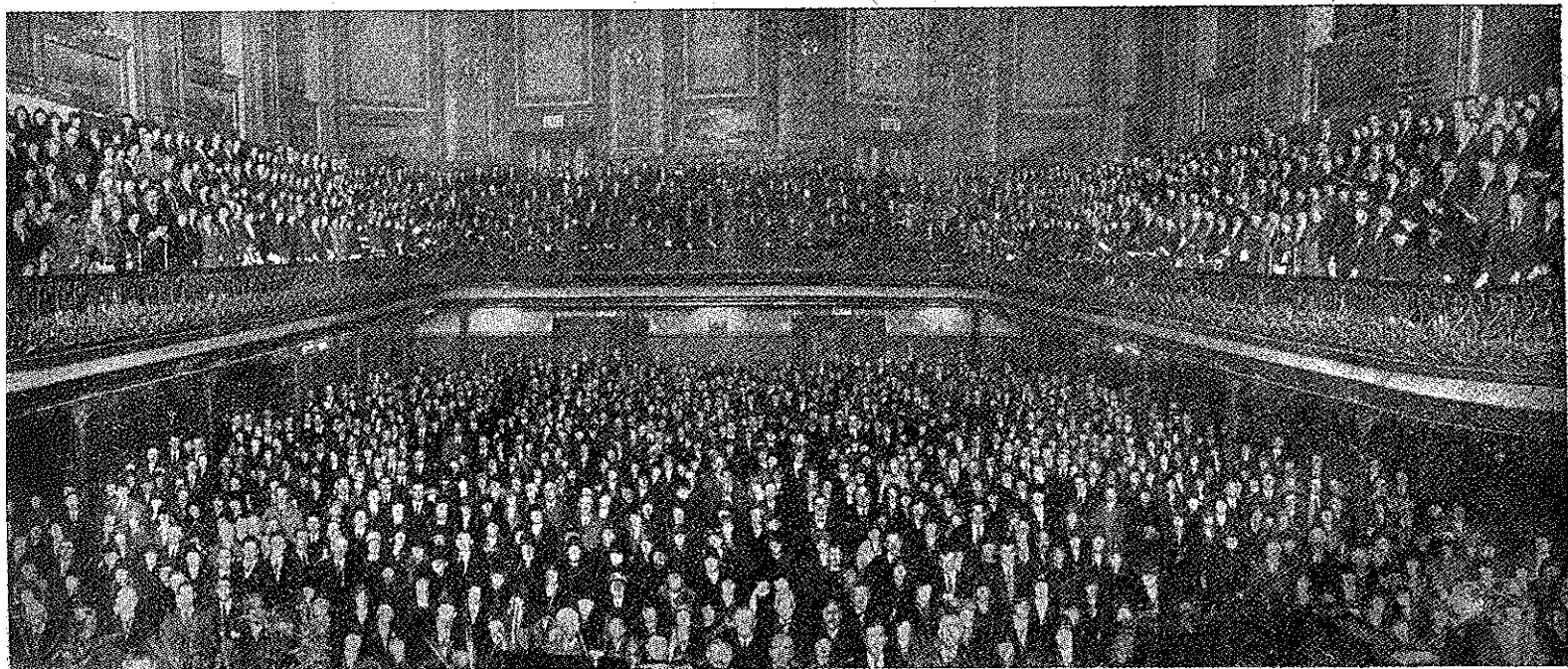
Funebre

Suntem anunțați de fr. Irimescu Gh. Rãdãuți, cum cã cel ce sã numea Precupe Mereuță și soția sa Frați în Domnul, și un fost vrednic Lucrãtor în via Domnului cum cã au încetat din viață, rãmãnând copii orfani iatã textul. În pãrțile noastre Domnul au chemat acasã pe Fr. P. M. și soția. Golul acestui slujitor al Evangheliei se va simți mult timp în mijlocul nostru și numai Dumnezeu mai poate pregãti astfel de vase în care sã fie așezate talentele ce le-a avut scumpul nostru Fr.

I. Gh.

Pretutindenea regretãm dispariția fratelui de mai sus, și rugãm pe Domnul Isus sã mângãie pe cei îndurerãți din Familie.

Redacția.

În această fotografie vedem o altă adunare de mii de persoane din ținutul Valea Anglia, filială a adunării uriașe din Londra. În aceste adunări lucrează marele misionar George Jeffreys. Toate adunările documentate prin fotografii luate de la fața locului dovează marea măreție a lucrării puterii Duhului Sfânt cum alege Domnul popor numeros, popor intelectual, demnitari, oameni din clasa socială înaltă. Titrați, licențiați, doctori, directori de mari întreprinderi, bănci, industrie, administrații și birocrați. Domnul nu pe dinafară alege pe ai săi, nu la față ci la inimă și la suflet îi alege. Poporul Domnului trebuie să fie compus din popor de ambele părți. El în toate timpurile și-a ales oameni și din cei mari și nobili și din cei mici.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Făgăduința Tatălui

(urmare)

Tot El, ne este dat nouă ca un model privitor la botezul cu duh sfânt, prin urmare, El este începătorul lucrării duhului sfânt. (Mat. 3 : 15-16).

El nu a primit puterea duhului sfânt, pentru a fi curățit de păcate, și pentru întărire în slujba Sa de Mare Misionar, îmbrăcat cu putere mergea Isus în pustiu, unde înarmat cu cuvântul, a biruit pe diavolul care-l ispătea. (Mat. 4 : 1-11).

A fi un bun creștin, și se cere să fii plin de puterea duhului sfânt, pentru a putea călca pe urmele marelui maestru „Isus”. (Fapte 10 : 38). Cuvântul ne învață că noi primim ungeră duhului sfânt, dacă Isus, locuște în noi, și dacă avem în noi duhul lui Hristos. Întăriți-vă deci în duhul sfânt și observați ca în viața voastră să se vadă viața lui Isus.

Faptele din Getsimani și Golgota, trebuiesc studiate, căci pentru a putea noi aduce binecuvântări semenilor noștri, trebuie mai întâi să murim, pentru a da Dumnezeu viață altora. „Dacă vrea să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Fiindcă oricine va voi să-și scape viața, o va pierde; dar oricine

și va pierde viața pentru Mine, o va câștiga”. (Luca 9 : 22-23; Mat. 10 : 39).

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihăririi. Și dacă duhul celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuște în voi, cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina duhului Său, care locuște în voi. (Romani 8 : 10-11).

Marele „Plan Divin”

„Minunat este Planul Lui; și mare este Înțelepciunea Lui” Is. 28 : 29. „Pe care-l alcătui-se în Sine însus, pentru ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea premiilor” Eres. 1v. 9-10.

Pentru ca să vin în sprijinul celor doritori de mântuire, am căutat cu ajutorul Duhului Sfânt, ca să arat mai jos, bazat pe sf. Scripturi acest minunat „Plan Divin”, alcătuit de Dumnezeu cu atâta înțelepciune, pentru a vedea cât de Mare și Atotputernic este El. „Am ajuns la cunoștința, că tot ceea ce face Dumnezeu dăinuște în veci, și la ceea ce face El, nu mai este nimic din adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu

face așa pentru ca lumea să se teamă de El" Eclis. 3 : 14.

Acest splendid și desăvârșit „Plan“ cuprinde trei mari epoci generale, subdivizate în mai multe dispensații sau epoci mai mici, cari la rândul lor, sunt subdivizate și ele în mai multe Ere sau veacuri ~ cari încep din vecinicii pentru ca să se termine în vecinicii.

Cele trei mari epoci generale :

a) *Generația*, cu dispensațiile :

1. Vecinicia lui Dumnezeu.
2. Vecinicia primei creațiuni (originale).
3. Pământul pustiit și gol.
4. Recreația pământului inclusiv facerea omului.

b) *Degenerația*, cu dispensațiile :

1. Istoria omenirii dela căderea în păcat până la potop (Lumea veche).
2. Istoria omenirii dela Noe la Abraam.
3. „ „ dela Abraam la Moise.
4. „ „ dela Moise la Christos.
5. „ „ dela Christos la răpirea Bisericii.
6. „ „ dela răpirea Bisericii la începutul Impărației de 1000 ani pe pământ.

c) *Regenerația*, cu dispensațiile :

1. Revenirea Domnului Isus Christos inclusiv — Impărației de 1000 ani pe pământ.
2. Cerul și pământul actual „arde“.
3. O noua creațiune (Cer nou și pământ nou).
4. Vecinicia după închierea istoriei omenirii.

I.

Generația.

Aceasta mare epocă, cuprinde 4 dispensații sau epoci mai mici, cari începând din vecinicii, se termina la sfârșitul celor 7 zile ale creațiunii pământului inclusiv facerea omului.

a) *Vecinicia lui Dumnezeu*. „Scaunul Tău de domnie este așezat din vremuri străvechi; Tu ești din vecinicie“ Psl. 93 : 2,

Prima noastră mulțumire, i se datorește de sigur. Aceluia prin care existăm și din a cărui îndurare trăim, Faptele Ap. 17 : 28. Credința în existența Lui Dumnezeu, este condițiunea preliminară pentru învățătura creștină și cerință fundamentală a întregului creștinism adevărat.

În Sf. Scriptura nu s'a încercat a se dovedi ca există un Dumnezeu, ci Scriptura se sprijină pe faptul ca, este și există. Geneza 1 : 1.

Intr'un examen apropiat a denumirilor ebraice, a le Lui Dumnezeu, recunoaștem în esența *noua nume principale*, căror importanța simbolică, face omenirii ființa Lui Dumnezeu mai de înțeles. Aceste nouă nume pot fi împărțite la rândul lor în trei grupe egale, cari simbolizează „*Trinitatea Lui Dumnezeu*“.

Din nefericire aceste denumiri nu pot fi traduse

din ebraica în altă limba, căci nu există pentru ele cuvinte corespunzătoare. Putem recunoaște și valoarea, importanța lor, numai în limba originală a Vechiului Testament, în ebraică.

Prima grupa de trei conține cele trei nume principale, ale Lui Dumnezeu :

1. ELOHIM 2. IEHOVA 3. ADONAI

a) Elohim (Elah, El).

Aceasta denumire „Elohim“ este un cuvânt la plural și garantează deja ca atare concepția trinității în sine. Toate terminațiile substantivelor ebraice „im“ sunt plurale de genul masculin. Acest nume este o unire a celor două cuvinte „El“ și „Elah“. Forma plurală de Elohim, e deja clar confirmată în istoria creațiunii în Geneza 1 : 26, unde spune Dumnezeu „Să facem om după chipul și asemănarea noastră“.

Cuvântul „Dumnezei“ este în ebraica același cuvânt ca și „Elohim“ cum îl găsim în Gen. 1 : 1, numai i s'a adăugat în porunca întâia cuvântul de însușire „alți“, etc. etc.

„Haidem după alți dumnezei pe cari nu-i cunoști, și să le slujim. Deut. 13 : 2. Ca și în porunca I. găsim și aci pentru alți dumnezei „Elohim“, mai departe pot fi numită încă un număr de dovezi, care ne asigură de forma plurală de „Elohim“ și indicațiile lor despre Trinitate.

Afară de „Elohim“ există în Sfânta Scriptura, foarte adese simple expresii „El“ și „Elah“.

Elah înseamnă a face un jurământ; a se lega sau se obliga prin jurământ. Prin aceste nume Dumnezeu va scoate în relief credința Sa.

El este întrebuințat în Vechiul Testament de vre-o 89 ori, întâiu a fost numit în Ezra 4 : 34, unde este de îndoită importanța, e foarte remarcabil, ca, chiar în fața ochilor o să se suspende amestecul inamicilor templului; Ezra 4 : 1-2. Dumnezeu ca sub aceasta denumire, care a accentuat și simbolizat atât de puternic credința sa nemarginită. De aci înainte, acest nume este întrebuințat în Ezra de încă 42 ori și străbate în-a-treg Vechiul Testament.

El înseamnă „tari“ sau cel „tare“. Găsim cuvântul „El“ mai întâi în Geneza 14 : 18-19-29-22. În total el este întrebuințat în Vechiul Testament de 235 ori.

Cel tare se leagă prin jurământ și credința, deja în primul capitol din Biblie, găsim confirmarea acestui nume, când Dumnezeu în atotputernicia sa, vecinicia zice : „Să fie“ și a fost așa cum El a poruncit.

Ca „Elohim“ a trecut Dumnezeu din univers în sfera pământului și a dat naștere cu concursul Fiului Său și a Duhului Sfânt unei creațiuni mărețe.

b) Iehova.

Cuvântul Iehova, apare de 7525 de ori în Vechiul Testament. El este traducerea sau transformarea cuvântului ebraic „Yahve“ din care următoarea semnificație dublă, întemeiază diferitele traduceri :

„Eu sunt“ și „voi fi“ este deci semnificația deplină: *Acela care este, acela se relevă.* Aceasta formă o găsim în Exod. 3 : 14.

În Iehova, Dumnezeu s'a făcut cunoscut omenirii. În timp ce Elohim valorează ca numele de creator a Lui Dumnezeu, Iehova se relevă ca Dumnezeul legământului și al mântuirii.

În numele, Iehova s'a arătat Dumnezeu omenirii ca Mântuitor, în „Elohim“ trece El ca Creator al universului. De aceea Iehova nu este menționat în primul capitol, la creațiune. În capitolul al doilea, la facerea omului, apare deja „Iehova“.

c) Adon sau Adonai.

Cu acest nume trece Dumnezeu ca Meșter și stăpân peste poporul Său. Deut. 3 : 24 ; 9 : 28 etc.

Aceasta expresie ebraică, apare în Vechiul Testament de 285 ori, expresie ce unele traduceri l-au tradus cu Domnul.

Primordiala însemnătate a acestui nume este de „Meșter“, și este folosit sau întrebuințat în Scripturi, atât pentru Dumnezeu cât și pentru oameni, comparați Geneza 15 : 2 ; cu Geneza 24 : 9-10, unde „Adon“ e întrebuințat pentru Avraam.

„Ado“ este singular pe când „Adonai“ este plural, vezi Geneza 23 : 6 ; Ezek. 3 : 11 ; Gen. 24 : 10 ; Psl. 8 : 2.

În Exodul 4 : 10-13 găsim că Moise a fost chemat de Dumnezeu ca conducătorul al poporului Israel, cu aceasta ocazie sau în aceasta împrejurare cauza îi spune „Adonai“.

„Ah Doamne“, eu nu sunt un om cu vorbire ușoară... rugăciunea lui este îndreptată către „Adonai“ (Meșterul), dar îi răspunde „Iehova“ : Cine a făcut gura omului ? v 11.

Moise ca și mai înainte se roagă Domnului său, „Ah Doamne, trimite pe cine vei vrea să trimiți“ v. 13 același lucru îl mai găsim și în Iosua 7:8-11.

Cu aceasta am explicat intrucâtva, cele trei nume principale ale Lui Dumnezeu.

1. „Elohim“ identic Dumnezeu Tatăl, ca Autor al creațiunii.

2. „Iehova“ Mesia, Salvatorul, Dumnezeul legământului, Mântuitorul.

3. „Adonai“ este numele, sub care Dumnezeu exercită controlul Său asupra omenirii, El este emblema Puterii Duhului Sfânt.

Prin aceasta scurta împărțire a numelor Lui Dumnezeu, am încercat să pătrundem puțin în nemărginita înălțime și adâncime a înțelepciunii Sale, și a face perceptibilă Divinitate, în unitatea și trinitatea Ei. Este totuși imposibil să lămurim (mai ales aci) aceasta pe deplin, căci noi nu putem reprezenta pe Dumnezeu în înțelepciune așa cum vedem trei persoane pă-

măntești. Dumnezeu este Spirit și orice încercare de a-l cuprinde cu simțurile noastre nu reușește.

Cu toate acestea, acest scurt studiu, ne-a dat o dovadă pentru aceasta că, Dumnezeu, Stăpânul, a încercat să ne dea o idee clară deja în Scripturi anume prin importanța faptelor și ființei Sale. Și astfel vrem să adorăm pe Dumnezeu Triplu, să-i servim și să încercăm tot mai mult a pătrunde în secretele ființei Sale.

b) Trinitatea lui Dumnezeu.

După ce am examinat, după cum am mai amintit mai sus pe scurt, numele cu care Dumnezeu s'a făcut cunoscut oamenilor, vrem să ne ocupăm acum cu o altă temă și anume cu trinitatea lui Dumnezeu.

În teologie „Treimea“ este numită și trinitate. Acest cuvânt este luat din latinescul „Trinus“ (triplu“) și înseamnă treime. Cuvântul „Treime“ nu se găsește nici chiar în Biblie, ci a fost întipărit de la teologi, pentru a denumi prin aceasta concepția ființei lui Dumnezeu „Trinitate“.

Treimea lui Dumnezeu, denumește cele trei persoane deosebite în unitatea Dumnezeirii, care fiecare în parte s'a făcut cunoscut omului prin revelație și cari ni se dovedesc și personal perceptibil.

Substanța divină trinitară, se arată în aceea că, recunoaștem în Sf. Scriptură clar trei persoane și anume: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Unitatea lui Dumnezeu reiese de acolo ca, cele trei persoane ale Divinității sunt unite și aceasta în ființă, scopul, planul și ținta lor.

c) *Vecinicul Dumnezeu Tatăl.* Din vecinicii în vecinicii ești tu Dumnezeule. Psl. 20:2. El este absolut supraviețuitor, fără început și fără sfârșit. Psl. 9:8 ; 93:2 etc.

El este Cel necreat, cauza și originea tuturor lucrurilor. Nu încerca niciodată să măsoari sau să întemeiezi cu miniea ta pe Dumnezeu. El este vecinic și o vecinicie este necesară pentru a pătrunde secretele mărimii Sale, de nepătruns și cu miniea de închipuit. I. Cor. 2:9.

Isus Hristos Mântuitorul nostru, același eri, azi și în veci, Ebrei, 13:8.

În studiul nostru de până aci, ne-am ocupat de obicei cu Dumnezeirea și cu numele lui Dumnezeu, acum să trecem la o temă splendidă și măreață, care formează centrul tuturor gândurilor noastre. Să privim cu adâncă venerație a doua persoană a Dumnezeirii

Isus Christos

Construcția acestei teme, trebuie să fie următoarea :

A. Isus Christos, eri persoana sa din vecinicii.

B. Isus Christos, astăzi ca Mântuitor al lumii.

C. Isus Christos, în vecinicii triumful său asupra păcătoșilor și satanilor.

Se poate întipări deci în sufletele noastre personalitatea lui vecinică, activitatea sa autoritară și mărețea sa biruință neexplicabilă, ca să nu-l mai uităm întreaga vecinicie.

Învățătura despre Christos se numește în dogmatica creștină *Cristologie*. Ea conține în realitate, studiul tuturor studiilor, căci aci cunoaștem planul și explicarea mântuirii. Ioan 5:39.

Vom încerca să arătăm cu ajutorul cuvântului, o icoană clară despre El.

Cum El era în vecinicii.

Cum El a apărut (s'a ivit) din vecinicii la creațiune.

Cum El se arată în revelațiile lui Dumnezeu sau teofanii.

(Teofanie: din grecește: Theo-Dumnezeu; phena-mai - fenomen - apariție).

a) *Isus Christos ert, persoana Sa din vecinicii încoace.*

Prima noastră datorie este de-a răspunde la întrebarea: Cine este Christos? La care putem răspunde fără întârziere:

a) El este Iehova din Vechiul Testament, și Isus Christos din Noul Testament.

Isus este numele pământesc a persoanei a doua din Dumnezeu, care s'a revelat oamenilor în Vechiul legământ ca Iehova într'un mod pe cât de plăcut pe atât de înspăimântător, ca demonstrație să cităm numai câteva citate din Sf. Scriptură:

În cartea profetului Isaia cap. 40:3 zice: „Pregătiți în pustie calea lui Iehova...” iar Ioan Botezătorul în Matei 3:3 recunoaște în acest Iehova din Isaia pe Isus Christos. vezi și Rom. 12:9 Ioil 3:5.

Iehova Mesia a venit din vecinicii în apariția Sa temporară și spăimântătoare pentru unii, să mântuiască omenirea printr'o strălucire subită a măreției cerești pe câmpiile Vifleemului.

Dumnezeu plănuse mântuirea omenirii decăzute - încă din vecinicii. Efes. 1:4.

Fiul Său - Iehova - a fost ales ca jertfă pentru păcătoși.

Iehova-Mesia, în sânul Tatălui din vecinicii, în înțelegere cu El, a adus mântuirea prin sine însuși ca Isus Christos la îndeplinire. Fapte 17:31.

Iehova deci este „Cel atotputernic” Apoc. 1:8 și atotputernicia Lui este din vecinicii, așa încât avem înaintea noastră un „momentum infinitum” sau o putere nemărginită. Prin El s'a făcut realizabilă mântuirea omenirii și noi pentru aceasta cântăm plini de evlavie: *Aleluia!*

Pe prima pagină din Biblie citim: „La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul” Geneza 1:1. Acest cuvânt „Dumnezeu”, este în limba ebraică plural și se numește „Elohim”. Această ne arată că la creațiune Dumnezeu n'a activat numai într'o persoană.

Acest lucru se vede și mai clar din versetul 26, unde spune „Să facem om”, cine au fost deci celelalte persoane?

La această întrebare, Biblia ne răspunde foarte clar. „La început era Cuvântul... Cuvântul era la început cu Dumnezeu... Dumnezeu era Cuvântul... Toate lucrurile au fost făcute prin El... El era viața și era lumina oamenilor. Adevărata lumină care luminează pe toți oamenii... El a venit în împărăția Sa și Cuvântul s'a făcut carne și a trăit printre noi, și noi am văzut măreția sa, o măreție ca a unicului. Fiu născut din Tatăl, plin de har și de adevăr... Harul și Adevărul au venit prin Isus Christos... Ioan 1:1.2-4, 9.10.14.17, etc.

În Efes. 3:9 ni se dă acest mare adevăr clar că Dumnezeu „A creat toate lucrurile prin Isus Christos”, deci Acela căruia I-a zis Dumnezeu în Geneza 1:26: „Să facem om” n'a fost altul decât *Isus Christos*.

Isus Fiul lui Dumnezeu, a fost de față când a luat naștere creațiunea, El a fost de față ca Cuvântul Înțelepciunii („Cuvântul”) Ioan 1:1.

Înțelepciunea însăși Proverbe 8:22-30.

b) *Isus Christos astăzi.*

În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după pace în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Christos, după buna plăcere a voinței sale... În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăția harului Său. Efes. 1:4-7.

Isus singur este imaginea și portretul măreției Lui Dumnezeu, așa putea fi numai Fiul Lui Dumnezeu, acela care s'a arătat în theopanii și s'a făcut vizibil omului. Ebrei 1:10 Ioan 6,46 14:7-9.

Dela facerea omului în grădina edenului, până la distrugerea templului lui Solomon, sau viziunea lui Ezekiel, prezența lui Dumnezeu pe pământ era permanentă, palpabilă, absolut palpabilă și chiar vizibilă.

Adam, Eva, Cain și Abel, Avraam, etc. etc. toți aceștia și alții au vorbit cu Iehova. El era mereu de față, supraveghea la îndeplinirea Planului Său divin.

Dela moartea Sa pe crucea Golgotei, și până la a doua Sa venire, este Marele nostru Preot, care mijlocește în ceruri la Părintele pentru ertarea păcatelor noastre. „Căci nu avem un Mare preot, care să nu aibă milă de slăbiciunile noastre... să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare, și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie. Ebrei 4:15.16.

— va urma —

Citiți răspândiți și sprijiniți

revista Lumina Evangheliei

Cântare

De ai ști suflete cum eu te iubesc
te-ai desbrăca de omul pământesc!
Ți-ai lua crucea zilnic a-mi urma
în păcat o clipă n'ai mai sta.

Cor.

De-ai ști suflete
De-ai ști suflete
În ce loc ești așteptat
N'ai mai sta o clipă în păcat.

De-ai ști suflete cum eu te-am iubit,
mă'm dat viața să fi fericit
și sus în ceruri raiul ți-am deschis!
ca să ai tu parte în paradis.

De-ai ști suflete cum morți m'am dat!
prin sângele pe care l'am vărsat
tu stai în lume dormi nepăsător
nu mă cunoști ca pe-al tău salvator.

BUMB ALEXA
Roșia-Șebeș

Pentru tineret

Tinări Frați și Șorioare,
Cătră voi am o chemare:
Lăsați lumea cu-a ei floare,
Și săgeți otrăvitoare.

Ia s'arată iubitoare,
Iarbă verde, toaia floare.
Dar subt iarbă e prăpaste,
Subt a ei flori e pierzare.

Tincri Frați și Șorioare,
Cereți sfântă 'nțelepciune,
Dela Cel ce v'a chemat,
Să-i urmați Lui ne'ncetat.

Și cu ajutorul Său,
Veți învinge pe cel rău.
În ori și ce fel ar veni,
Pe voi a vă ispiti.

Poate satan ca să vină,
Cu întreaga lui oștire.
Puterea lui Dumnezeu,
Vă v'a scăpa de cel rău.

Când cu toată umilinta,
Vă predați viața Lui.
El cu mâna Lui divină,
Vă conduce 'n calea Lui

Mângăeri are destule,
Și petreceri pentru voi,
Deci predați-vă cu totul,
Ținerețea 'n mâna Lui.

De sora **Marincu Maria**
Timișoara

B O T E Z U R I .

La B. A. Brașov și Codlea 7 suflete au primit
botezul cu Duh Sf. Iar 11 suflete au primit botezul în
apă în luna Iulie a. c.

Cu dragoste frățească,
Moldovan Teodor

Fr. Popovici T. ne-a adus personal vestea că în
Caransebeș 15 suflete au primit Botezul în Moartea
Domnului.

F. Calei Ioan personal ne-a adus vestea cum dâ-
sul a oficiat un botez cu 13 suflete la 5 August a. c.
în com. Jena.

Botezuri cu Duh sf. Curtea 2 suflete. Rumânești
6 suflete. Botez în apă Românești 11 persoane. Mănă-
ștur 24 suflete botezate în apă.

Pe data de 5 August în orașul Lugoj au fost a-
dunați din comunile Poeni, Băloșești, Margina, Jupă-
nești, Bujoru, Seceani, Surducul mic, Timișoara, Daro-
va etc. fr. Isbașa A. au ținut oara de rugăciune cu
textul Evang. Matei 6:9-15, unde s'a dat explicație ci-
tatului de mai sus arătând marea semnificație în rugă-
ciunea Domnească pe care Domnul Isus o arată cum
au învățat pe ucenicii săi, după care fr. Lăzărescu Vic-
tor au deschis serviciul din Evanghelia Ioan 3:1-21.
Unde au adus cele mai detaliate lămuriri asupra textu-
lui de mai sus cu privire la Nașterea din nou. După
masă s'a făcut o Evanghelizare ca bază s'a citit Ieri-
mia 18:1-11. Au fost ceva minunat și educativ cum
Domnul a trimis pe Ierimia în casa olarului privind
la facerea vasului de lut. Frații din comunele de mai
sus cu o deosebită plăcere au vorbit mai ales că unii
cunosc această meserie, au vorbit frații Coștian Păscuț,
Ardelean P., Roman L., Pătruțescu, etc. Mai la urmă
fr. Isbașa au arătat despre prepararea pământului pen-
tru oale, cum meșterul cu o seceră scoate toate cor-
purile streine, ca rădăcini, petricele etc. Deoarece ace-
ste corpuri streine dacă rămân în pământ, oalele car
se fac, și care vin arse în cuptor corpurile streine vor
arde și vasul rămâne cu găuri și este nefolosibil, acea-

stă tâlcuire a fost tradusă în sens spiritual, aducându-se la suprafață că Dumnezeu este olarul Romani 9:20-23 iar noi suntem lutul deaceia trebuie să fim predați în mâinile olarului să scoată toate corpurile streine din noi (pământ) și care sunt arătate în ev. Marcu 7:20-23. Domnul scoate aceste viciuri din pământul (inima) noastră apoi face din noi vase de cinste Rom. 9:21.

S'a serbat Cina Domnului la care act au fost ce-
tit 2 Cronici 30:1-27, S'a vorbit de marea însemnătate a paștelor, sărbătoarea de căpetenie a creștinilor Nou testamentali, felul cum trebuia să fie prăsnuit paștele întrucât Exod 12:128 și în prezent după I Corint 5:6-8. Lumea pe stradă au stat ascultând cuvântul Domnului Domnul să binecuvinteze lucrul său în Lugoj și pre-
tutindeni.

Un participant

„Tronul Alb“

7 trepte și cei 12 lei de aur
una din cele șapte minuni ale lumii
7 zile dela creațiune săptămâna omenirii.
7 vremi DANIL 4 v 25.

de TUNEA IOACHIM

(urmare)

Aici vedem un fapt care intradevăr, cum arată litera, așa s'a întâmplat fără nici o modificare. Aceasta s'a întâmplat literal. Dar să vedem acum, un cuvânt care trebuie înțeles spiritual de exemplu: Cităm Isus a zis, cine bea din apa care eu o voi da, acela în veac nu va înseta și cine va mânca pâinea care eu voi da nu va mai flămânzi nici odată.

Cine nu mănâncă corpul meu și nu bea sângele meu n'are viață! Cum trebuie înțeles aici acest cuvânt? tot literal ca cel dintâi? nu! fiindcă cei ce l-au crezut literal cei șaptezeci de ucenici crezând pe Isus că ei trebuie săi mănânce carnea (corpul) și sângele, au plecat și l-au părăsit pentrucă nu au înțeles în duhovnicește cele spuse de el nu le-au luat în chip spiritual ci literal și înțelesul literal ia ucis pe vecie. Deaceia a zis în alt loc: litera omoară, dar duhul face viu. Al treilea înțeles adecă Simbolic (semnificativ) când a vorbit Isus despre oi, despre vița de vie, despre vin că e sângele său, despre botezul în apă care este în moartea lui, etc. Rom. 6 v 1-7 și multe altele de felul acesta.

Profetic atunci când este vorbit cuvântul despre un viitor, de exemplu despre venirea lui pe norii cerului și altele cu privire tot la viitor. Deci am dat câteva exemple autentice și documentări elocvente pentru a vedea cum trebuie noi să clasăm cuvântul atunci când îl cetim și cercetăm și vom putea cu ușurință să-l înțelegem fără greutate.

Iată și aici vom explica faza cea mai complicată și grea de lămurit pentru mulți cercători de biblie și anume: Ce trebuie să știm noi cu privire la Sabat, la Duminecă și la celelalte zile zile sunt ele principii de mântuire sau ce sunt ce scop au și pentru ce au fost date în legea veche a Vechiului Testament. Iată ce zice Apostolul Pavel: Nimeni, dar să nu vă judece cu privire la mâncare, sau băutură, sau cu privire la o sărbătoare, cu privire la o lună nouă, sau la ozi de Sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare.

Adecă ce este Sabatul? numai o umbră a Sabatului (a șaptea zi sau mie de ani) căreia Sabatul din Vechiul Testament îi era numai umbră Coloseni C. 2 v 16-17, ele simbolizau și semnificau pe cea mare și luminoasă sărbătoare Sabatică, adecă a șaptea zi sau mie de ani, minunata mie de ani, ziua păcii totale și a bucuriei, odihnei și edenului pământesc. Pavel zice: Unul socotește o zi mai pre sus decât altul; pentru altul toate zilele sunt la fel Rom. 14 v 5-7 și cu mâncările la fel, cetiți pasagiile acestea și vă lămurii: Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, sau ținerea sărbătorilor, nu! ea este pace și bucurie în Duhul Sfânt Rom. 14 v 17, dacă acest Duh Sfânt l-ați primit conform I. Corint 14 v 2 altfel nu.

Pavel spune încă ceva minunat despre unii incurcați care nu vreau să înțeleagă pe Christos după Duh ci după literă moartă lăsând poruncile adevărate de păzit și apucându-se a se ține de o frântură de literă de o sărbătoare adecă de umbre se țin de umbra unui pom, nu de pom ci de umbra pomului și poftele firii pământesti din Galateni 5 le continuă să le facă ca să nu placă astfel Domnului, crezând că dacă ține Sabatul sau crezând că dacă ține Dumineca aceasta îl mântue ziua ca atare vă spun nu, nu vă rezimați pe umbre căci a ține oricare zi dar să fie a șaptea oricare ar fi ea nu interesează, căci nu te mântue nici nu te spurcă. Pavel zice, cităm: voi păzii zile, luni, vremi și ani. Mă tem, să nu mă fiu ostenit degeabă între voi, Galateni 4 v 10-11. El ne mai zice: Dacă ați murit cu Christos față de învățăturile începătoare ale lumii, de ce ca și cum ați trăi încă în lume vă supuneți la porunci ca acestea: Nu lua, nu gusta, nu atinge, cutare lucru!

Toate acestea, care pier odată cu întrebuițarea lor și sunt întemeiate pe porunci și învățături omenești. Au în adevăr o înfățișare de înțelepctune într'o închinare voită o smerenie și o asprime față de trup, dar nu sunt de nici un folos. Coloseni e. 2 v 18-23. Aici Pavel arată deslușit că oamenii își pun sarcini singuri fără nici un folos și vreau să spele paharul și farfuria pe dinafară, dar pe dinăuntru tot murdar este ținându-se de nimicuri, iar partea esențială a cuvântului o lasă la o parte.

(Va urma)